

Μον.Πρωτ.Αθηνών 8128/2013 (Ασφ.) Σχέση αντιπροσωπεύσεως. Διάρρηξη καταδολιευτικής δικαιοπραξίας - Προϋποθέσεις-Κυπριακή εταιρεία - Δικαστική Μεσεγγύηση.

**ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ ΤΜΗΜΑ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

Αριθμός Αποφάσεως 8128/2013

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Αποτελούμενο από την Δικαστή, Καλλιόπη Βενιού, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ορίστηκε κατόπιν κληρώσεως σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3327/2005.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις _____ χωρίς την σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ των :

Των αιτουσών : 1) της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «_____» και το διακριτικό τίτλο «_____» πρώην «_____» νομίμως εκπροσωπούμενης η οποία εδρεύει στη ____ Αττικής, οδός ____ αριθμ. __ 2) της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «_____» και το διακριτικό τίτλο «_____» νομίμως εκπροσωπούμενης η οποία εδρεύει στη ____ Αττικής οδός ____ αριθμ. __ οι οποίες εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Πελοπίδα Λάσκου.

Των καθών η αίτηση: 1) _____ του _____, κατοίκου _____ Αττικής οδός __ αριθμ. ....ο οποίος εμφανίστηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Παναγιώτη

Βασιλείου, 2) της _____ εταιρείας με την επωνυμία «_____» νομίμως εκπροσωπούμενης η οποία εδρεύει στην _____ οδός _____ αριθμ. _____, την οποία εκπροσώπησε η πληρεξούσια δικηγόρος της Ευγενία Πηγουνάκη 3) _____ του ..... κατοίκου _____ Αττικής οδός _____ αριθμ. _____ η οποία δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο

Οι αιτούσες ζητούν να γίνει δεκτή η από 30-11-2012 και με αριθμ. _____ αίτηση τους, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για τη νόμιμη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσης, οπότε και εκφωνήθηκε από το έκθεμα.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Πριν από την έναρξη της συζήτησης της υπόθεσης ο πληρεξούσιος δικηγόρος των αιτουσών παραιτήθηκε του δικογράφου της αίτησης όσον αφορά την τρίτη των καθόν, για την οποία η αίτηση θεωρείται ως μη ασκηθείσα (άρθρα 294,295,297 ΚΠΟΛΔ).

Κατά το άρθρο 214 του ΑΚ, επί δηλώσεως βουλήσεως που γίνεται από κάποιον (αντιπρόσωπο) στο όνομα άλλου (αντιπροσωπευόμενου), τα ελαττώματα της βουλήσεως ή η γνώση ή η υπαίτια άγνοια ορισμένων περιστατικών, όπως και η επίδραση αυτών στη δικαιοπραξία κρίνονται από το πρόσωπο του αντιπροσώπου, κατά δε το άρθρο 215 του ίδιου Κώδικα, αν ο αντιπρόσωπος ενήργησε με ορισμένες οδηγίες του αντιπροσωπευόμενου, δεν μπορεί ο αντιπροσωπευόμενος να επικαλεστεί την άγνοια του αντιπροσώπου για περιστατικά που ο ίδιος γνώριζε

ή όφειλε να γνωρίζει. Οι διατάξεις αυτές έχουν ανάλογη εφαρμογή και επί άλλων περιπτώσεων και δη όταν τούτο επιβάλλεται από την αρχή ότι ο αντιπρόσωπος συμπράττει με τη δική του βούληση στην δικαιοπραξία. Επομένως, αν στην κατάρτιση καταδολιευτικής συμβάσεως πωλήσεως και μεταβιβάσεως ακινήτου ο αγοραστής λάβει μέρος με εκούσιο αντιπρόσωπο, η συνδρομή ή μη του στοιχείου του δόλου, δηλαδή της γνώσης ότι ο πωλητής απαλλοτριώνει το ακίνητο του για να βλάψει τον δανειστή του, που είναι αναγκαία κατά το νόμο προϋπόθεση για να διαρρηχθεί η πώληση, κρίνεται από το πρόσωπο του αντιπροσώπου του αγοραστή και όχι του ίδιου του αγοραστή, εκτός αν ο πρώτος ενήργησε σύμφωνα προς ορισμένες οδηγίες του δευτέρου (βλ. ΑΠ 681/2009 ΤΝΠ ΔΣΑ = ΝοΒ 2010,656, ΑΠ 1160/1990 ΕλλΔνη 1992,532, Εφ. Αθηνών 4428/2010 τράπεζα νομικών πληροφοριών νόμος, ΕφΑΘ 5899/1994 ΕΕμπΔ 1995, 276). Στην προκειμένη περίπτωση οι αιτούσες επικαλούμενες επικείμενο κίνδυνο και επείγουσα περίπτωση, ζητούν να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα και ειδικότερα να τεθεί υπό δικαστική μεσεγγύηση το μεταβιβασθέν λόγω πώλησης από τον πρώτο των καθών στη δεύτερη των καθών ακίνητο που περιγράφεται στην αίτηση και να οριστεί μεσεγγυούχος του ακινήτου ο πρώτος των καθ' ων προκειμένου να εξασφαλιστούν οι περιγραφόμενες επίσης στην αίτηση, απαιτήσεις τους κατά του πρώτου των καθών οι οποίες κινδυνεύουν αφενός μεν λόγω της ελαττωμένης περιουσιακής κατάστασης του τελευταίου, - ο οποίος προέβη στη μεταβίβαση του ακινήτου που αποτελούσε το κυριότερο περιουσιακό του στοιχείο από το οποίο μπορούσε να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις τους - με σκοπό να ματαιώσει την ικανοποίηση των απαιτήσεων αυτών αυτής, αφετέρου δε επειδή υφίσταται άμεσος κίνδυνος περαιτέρω μεταβίβασης του ακινήτου από τη δεύτερη των καθών.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η αίτηση αρμόδια και παραδεκτά

εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρο 683 παρ. 1 του ΚΠολΔ) κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. του ΚΠολΔ) και είναι παραδεκτή και νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 682, 731 και 732 του ΚΠολΔ του ΑΚ.

Από την ένορκη κατάθεση των μαρτύρων των διαδίκων και την ανωμοτί εξέταση στο ακροατήριο του δικαστηρίου αυτού του καθού, καθώς και από το σύνολο των εγγράφων τα οποία νομότυπα και εμπρόθεσμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι — μεταξύ των οποίων οι με αριθμ. _____ ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών και η με αριθμ. _____ ένορκη βεβαίωση ενώπιον της διευθύνουσας το Προξενικό γραφείο της Ελλάδας στο Λονδίνο, οι οποίες προσκομίζονται από τις αιτούσες, καθώς και η με αριθμ. ____ ένορκη βεβαίωση ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών _____ η οποία προσκομίζεται από τον καθού πιθανολογούνται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η πρώτη αιτούσα είναι εταιρεία με κύριο αντικείμενο την παροχή διαφημιστικών υπηρεσιών την αγορά και πώληση διαφημιστικού χώρου και χρόνου καθώς και την παροχή υπηρεσιών δημοσίων σχέσεων. Η δεύτερη αιτούσα δραστηριοποιείται στην αγορά διαφημιστικού χώρου και χρόνου στα μέσα μαζικής ενημέρωσης καθώς και στην παροχή υπηρεσιών μάρκετινγκ. Ο καθού η αίτηση υπήρξε μέτοχος των αιτουσών, Πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου και διευθύνων σύμβουλος μέχρι και τις _____ της πρώτης αιτούσας καθώς και Πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της δεύτερης αιτούσας μέχρι και τις _____. Από τα προσαγόμενα αποδεικτικά μέσα προκύπτει ότι ο καθού ο οποίος είναι εις εκ των ιδρυτών των αιτουσών κατά το χρόνο άσκησης των καθηκόντων του είχε απεριόριστη εξουσία εκπροσώπησης τους και υποκατάστασης των διοικητικών τους συμβουλίων (με εξαίρεση την περίπτωση έκδοση επιταγών ποσού άνω των 60.000 ευρώ όπου απαιτούνταν δύο υπογραφές η μία εκ των οποίων έπρεπε

απαραίτητα να είναι του καθού). Ο καθού, ο οποίος είναι ένας ικανότατος διαφημιστής και επιχειρηματίας είχε δημιουργήσει μεταξύ άλλων και τις κάτωθι αναφερόμενες εταιρείες με την επωνυμία “ _____”, “ _____”, “ _____”, “ _____”, - στο εξής αναφερόμενες ως συναλλασσόμενες εταιρείες - νομικά πρόσωπα συμφερόντων του, τις οποίες ήλεγχε απολύτως τόσο απευθείας ο ίδιος, κατέχοντας την πλειοψηφία του μετοχικού τους κεφαλαίου, όσο και δια τρίτων προσώπων που ενεργούσαν κατ’ εντολή του και εναλλάσσονταν στα ΔΣ των παραπάνω εταιρειών. Περαιτέρω από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά μέσα πιθανολογείται ότι κατά τη χρονική περίοδο 2002-2005 ο καθού ενεργώντας προς όφελος των συναλλασσομένων εταιρειών χρηματοδοτούσε αυτές παράνομα με κεφάλαια των αιτουσών. Ειδικότερα ο καθού εξέδιδε και υπέγραφε επ’ ονόματι των αιτουσών επιταγές (λαμβάνοντας με εντολή του και την υπογραφή ενός ακόμα εξουσιοδοτημένου στελέχους τους) είτε σε διαταγή των συν/νων εταιρειών είτε σε διαταγή των αιτουσών, τις οποίες εν συνεχεία οπισθογραφούσε προς τις συν/νες εταιρείες. Οι επιταγές αυτές οι οποίες είχαν ημερομηνία έκδοσης ημέρας ή ήταν μεταχρονολογημένες για βραχυχρόνιο διάστημα, ήτοι λίγες ημέρες μετά την πραγματική ημερομηνία έκδοσης, εισπράττονταν από τις συ/νες εταιρείες, οι οποίες εξέδιδαν και μεταβίβαζαν στις αιτούσες ισόποσες μεταχρονολογημένες δικές τους επιταγές με αναγραφόμενη ημερομηνία εκδόσεως μεταγενέστερη έως και ένα έτος της πραγματικής, τις οποίες οι αιτούσες χρησιμοποιούσαν για την πληρωμή των προμηθευτών τους. Κατά το χρόνο λήξης των επιταγών οι συν/κες εταιρείες έπρεπε να έχουν επαρκή κεφάλαια για την πληρωμή τους, άλλως και στην αντίθετη περίπτωση ο καθού εξέδιδε νέες επιταγές ημέρας τις οποίες μεταβίβαζε στις εταιρείες για να μπορέσουν να πληρώσουν τις δικές τους επιταγές. Τότε οι συν/νες εταιρείες εξέδιδαν εκ νέου μεταχρονολογημένες επιταγές που μεταβίβαζαν στις αιτούσες. Με την εν λόγω μεθόδευση οι λογιστικές

καρτέλες των συν/νων εταιρειών ήταν πάντα ισορροπημένες, αφού το ποσό που εισέπραττε η κάθε εταιρεία φαινόταν να επιστρέφεται - με βάση πάντα τους λογιστικούς κανόνες - , με αντίστοιχη ισόποση μετ/νη επιταγή . Σύμφωνα με την προσκομιζόμενη από τις αιτούσες έκθεση ορκωτών λογιστών λόγω έλλειψης στοιχείων για τις επιταγές, εξαιτίας της ελλιπούς λογιστικής καταγραφής τους, υπάρχει αδυναμία εκτίμησης του χρηματοδοτικού κόστους που βάρυνε την πρώτη αιτούσα κατά την περίοδο αυτή. Πρέπει εξάλλου να αναφερθεί ότι οι προαναφερόμενες χρηματικές ροές από τις αιτούσες προς τις συν/νες εταιρείες δεν δικαιολογούνταν κατά το κύριο μέρος τους από τη συναλλακτική δραστηριότητα των εμπλεκόμενων μερών κυρίως όσον αφορά την έκδοση επιταγών από την πρώτη αιτούσα εις διαταγή της εταιρείας ____ . Κατά το χρονικό διάστημα 2006-2011 ο καθού έδωσε εντολή στους υπεύθυνους λογιστηρίων των αιτουσών να μην εμφανίζονται στις λογιστικές τους καρτέλες συναλλαγές με επιταγές από και προς τις συν/νες εταιρείες (βλ. προσκομιζόμενες ένορκες βεβαιώσεις του _____ ταμεία της πρώτης αιτούσας και _____ υπεύθυνου λογιστηρίου) εκμεταλλευόμενος το γεγονός ότι οι αιτούσες εξέδιδαν το μεγαλύτερο μέρος των επιταγών τους μηχανογραφημένα και όχι με μπλοκ επιταγών. Ειδικότερα πιθανολογείται ότι οι αιτούσες σε συνεργασία με τις τράπεζες προμηθευόντουσαν τα νούμερα των επιταγών τα οποία εισήγαγαν ηλεκτρονικά στο πρόγραμμα εκτύπωσης αξιογράφων το οποίο αποτελεί μέρος του προγράμματος λογιστικής που χρησιμοποιούσαν. Ο καθού, ως προκύπτει από το περιεχόμενο των προσκομιζόμενων εκ μέρους των αιτουσών ενόρκων βεβαιώσεων υπαλλήλων τους, οι οποίοι λόγω της θέσης τους έχουν άμεση γνώση για τα τεκταινόμενα στο λογιστήριο των αιτουσών, έδωσε εντολή στους υπαλλήλους του λογιστηρίου να εκδίδουν τις επιταγές που προοριζόντουσαν για τις εταιρείες με τον ακόλουθο τρόπο: Ο χειριστής του συστήματος αφού ελάμβανε

από το σύστημα αξιογράφων το νέο αριθμό επιταγής που είχε εγκρίνει η τράπεζα εξέδιδε αυτή στο όνομα ενός αληθινού προμηθευτή των αιτουσών. Πιθανολογείται ότι η έκδοση της επιταγής δεν ενημέρωνε το σύστημα των αξιογράφων και τη λογιστική καθώς σκοπός της έκδοσης της ήταν μόνο η εκτύπωση του διπλότυπου εντύπου της επιταγής -οι επιταγές που εκδίδονταν αποτελούνταν από δύο μέρη εκ των οποίων το πάνω μέρος δινόταν στον προμηθευτή και το κάτω μέρος (απόκομμα) το οποίο παρέμενε στα αρχεία των εταιρειών. Εν συνεχεία μετά την εκτύπωση το πάνω μέρος της επιταγής καταστρεφόταν ενώ στο αρχείο της εταιρείας παρέμενε το απόκομμα αυτής το οποίο έφερε ως δικαιούχο της επιταγής τον εκάστοτε προμηθευτή . Εν συνεχεία και δεδομένου ότι στο σύστημα υπήρχε ο ίδιος αριθμός που είχε εγκρίνει η τράπεζα ο χειριστής του συστήματος σύμφωνα με τις εντολές που του είχε δώσει ο καθού, άλλαζε τα στοιχεία στο πεδίο λήπτη της επιταγής και συμπλήρωνε τις λέξεις «εμού της ίδιας». Αυτή τη φορά το σύστημα των αξιογράφων της εταιρείας όσο και η λογιστική ενημερωνόταν με την έκδοση επιταγής « εμού της ίδιας » ενώ το απόκομμα της επανεκτυπούμενης επιταγής καταστρεφόταν. Κατόπιν τούτου ακολουθούσε η οπισθογράφιση της επιταγής, η οποία κατέληγε προς είσπραξη από την εκάστοτε συνδεδεμένη εταιρεία του καθού, η οποία εξέδιδε ισόποση μεταχρονολογημένη επιταγή εις διαταγή των αιτουσών την οποία εκείνες με οπισθογράφιση μεταβίβαζαν στους προμηθευτές τους. Με αυτό τον τρόπο η επιταγή ημέρας - που είχε εκδοθεί σε διαταγή των αιτουσών και με την οπισθογράφιση τους κατέληγε στην εκάστοτε συνδεδεμένη εταιρεία - κυκλοφορούσε κανονικά και ήταν γνωστή στις τράπεζες κατά την είσπραξη της ενώ ένας έλεγχος στα αρχεία των αιτουσών θα έδειχνε αναληθώς ότι με τη συγκεκριμένη επιταγή (αριθμό και ποσό) είχε πληρωθεί απευθείας από τις αιτούσες ένας προμηθευτής τους . Ως εκ τούτου οι ετήσιοι τακτικοί και περιοδικοί

έλεγχοι δεν ήταν δυνατόν να ανακαλύψουν ότι αντί του προμηθευτή η μετακίνηση κεφαλαίων είχε γίνει από τις αιτούσες στις συν/νες επιχειρήσεις καθόσον ελλείπει των σχετικών καταχωρήσεων στο λογιστικό σύστημα των αιτουσών η παρακολούθηση της κίνησης των συναλλαγών γινόταν εξολογιστικά με άτυπους πίνακες στους οποίες καταγραφόντουσαν τα στοιχεία των επιταγών και οι συναλλαγές με τους προμηθευτές που στην πραγματικότητα παρέμεναν σε εκκρεμότητα. Τους πίνακες αυτούς πιθανολογείται ότι δεν εμφάνιζαν κατά τη διάρκεια των ελέγχων παραπλανώντας κατ' αυτόν τον τρόπο τους ελεγκτές . Από την προσκομιζόμενη έκθεση των ορκωτών λογιστών πιθανολογείται ότι οι πληρωμές προς τις συναλλασσόμενες εταιρείες γινόντουσαν χωρίς να υφίσταται εμπορική συναλλαγή με τις αιτούσες (σελ.5 της έκθεσης) . Σύμφωνα δε με την ίδια έκθεση η ζημία των αιτουσών από την παροχή των χρηματοδοτήσεων προς τις συν/νες εταιρείες ανέρχεται στο ποσό των 6.410.000 ευρώ .Ειδικότερα και όσον αφορά την πρώτη αιτούσα οι παράνομες χρηματοδοτήσεις προς τις συν/νες εταιρείες ανέρχονται στο ποσό των 1.199.000 ευρώ ενώ για τη δεύτερη αιτούσα ανέρχονται στο ποσό των 56.211.000 ευρώ. Ειδικότερα πιθανολογείται ότι οι συναλλασσόμενες εταιρείες έχουν εισπράξει επιταγές αξίας 5.268.000 ευρώ τουλάχιστον εκδόσεως των αιτουσών. Το ποσό αυτό υπολείπεται του συνόλου των χρηματοδοτήσεων ήτοι 6.410.000 πλην όμως κατά την σύνταξη της έκθεσης ελέγχου εκκρεμούσαν αιτήματα αποστολής επιταγών έκδοσης των αιτουσών σε τράπεζες. Για τις επιταγές αυτές δεν είχε γίνει ορθή καταχώρηση των συναλλαγών κατά παρέκκλιση του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου ενώ όλες οι πληρωμές με επιταγή έκδοσης των αιτουσών προς τις συναλλασσόμενες εταιρείες απεικονίζονται στα λογιστικά βιβλία των εταιρειών ως πληρωμές προς προμηθευτές (τηλεοπτικούς σταθμούς) οι οποίες δεν πραγματοποιήθηκαν. Οι παρεκκλίσεις αυτές κατά την καταγραφή η μη των συναλλαγών με τις

συναλλασσόμενες εταιρείες γινόντουσαν καθ' υπόδειξη του καθού ως προκύπτει από την έκθεση ελέγχου αλλά και τις προαναφερόμενες ένορκες βεβαιώσεις. Περαιτέρω οι αιτούσες έλαβαν έναντι των χρηματοδοτήσεων τους με το παραπάνω ποσό επιταγές εκδόσεως των συν/νων εταιρειών επιταγές ποσού 4.873.000 ευρώ (55 στελέχη) είτε τίποτα. Από τις επιταγές αυτές 37 επιταγές αξίας 3.604000 ευρώ είχαν κατά το χρόνο σύνταξης της έκθεσης ελέγχου επιστραφεί ως ακάλυπτες. Περαιτέρω πιθανολογείται ότι και ο ίδιος ο καθού ελάμβανε χρήματα από την πρώτη αιτούσα. Ειδικότερα πιθανολογείται ότι εξέδιδε επιταγή των αιτουσών μίας ημέρας σε διαταγή του και στη συνέχεια επέστρεφε το ποσό που εισέπραττε στην πρώτη αιτούσα με μεταχρονολογημένη επιταγή έκδοσης δικής του σε διαταγή της πρώτης αιτούσας. Τις επιταγές αυτές εν συνεχεία οπισθογραφούσε επ' ονόματι της πρώτης αιτούσας και τις μεταβίβαζε στους προμηθευτές της. Σύμφωνα με τα βιβλία της πρώτης αιτούσας ο καθού κατά το χρονικό διάστημα 2002-2004 έλαβε με τον τρόπο αυτό προκαταβολές ύφους 2.765.500 ευρώ , τα οποία επεστράφησαν στην αιτούσα στο ακέραιο με τη μορφή επιταγών αμέσου είσπραξης. Μολονότι η εκταμίευση του παραπάνω ποσού είναι βέβαιη, κατά τον έλεγχο δεν κατέστη δυνατόν να διαπιστωθεί εάν τα χρήματα πράγματι επεστράφησαν στην πρώτη αιτούσα και με ποιο τρόπο. Κατ' ακολουθία των παραπάνω ενόψει και του ότι από τα προσκομισθέντα στοιχεία προκύπτει αβεβαιότητα όσον αφορά την επιστροφή του παραπάνω κονδυλίου, -ενώ κατά τα βιβλία της αιτούσας αυτό φέρεται επιστραφέν - δεν πιθανολογείται βάσιμη η αξίωση της πρώτης αιτούσας σε βάρος του καθού που αφορά την λήψη των προκαταβολών. Πλην όμως πιθανολογείται ότι η πρώτη αιτούσα επιβαρύνθηκε με επιπλέον κόστος δανεισμού προκειμένου να προβεί στις χρηματοδοτήσεις προς τον καθού το οποίο από τα υπάρχοντα στοιχεία και σύμφωνα με όσα διαπιστώθηκαν κατά τον οικονομικό έλεγχο εκτιμάται

τουλάχιστον στο ποσό των 20.908 ευρώ για την πρώτη αιτούσα. Περαιτέρω η ως άνω αναφερόμενη χρηματοδότηση των συνδεδεμένων εταιρειών επιβάρυνε τις αιτούσες με πρόσθετο χρηματοδοτικό κόστος λόγω των εκταμιεύσεων προς τις συναλλασσόμενες εταιρείες το οποίο διαφορετικά θα είχε αποφευχθεί το οποίο σύμφωνα με την έκθεση ανέρχεται στο ποσό των 2.966.134 ευρώ. Ειδικότερα πιθανολογήθηκε ότι οι αιτούσες ελάμβαναν για την κάλυψη των υποχρεώσεων τους τα εκάστοτε απαιτούμενα κεφάλαια από τις τράπεζες στα πλαίσια των συμβάσεων πίστωσης που σύναπταν και επιβαρυνόντουσαν με τους σχετικούς τόκους (χρηματοδοτικό κόστος) . Με την χρηματοδότηση τους από τις αιτούσες οι συνδεδεμένες εταιρείες απέφευγαν τους τόκους δανεισμού, προσαυξάνοντας αντίστοιχα το χρηματοδοτικό κόστος των αιτουσών, αφού εκείνες έπρεπε να εκταμιεύουν επιπλέον ποσά από τις τραπεζικές τους πιστώσεις η ακόμη και να τις εξαντλούν για να χρηματοδοτούν τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις. Η ζημία τους αυτή υπολογίστηκε από τους ορκωτούς λογιστές ότι ανέρχεται στο ποσό των 2.966.134 ευρώ και ειδικότερα για την πρώτη αιτούσα στο ποσό του 1.223.275,38 ευρώ ενώ για τη δεύτερη αιτούσα στο ποσό των 1.742.858,61 ευρώ. Περαιτέρω λόγω των ως άνω περιγραφόμενων πράξεων του καθού οι αιτούσες υπέστησαν προσβολή της φήμης και του καλού ονόματος που διατηρούσαν επί σειρά ετών στο χώρο της διαφήμισης και των δημοσίων σχέσεων οπότε πιθανολογείται ότι δικαιούνται χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστησαν η οποία εκτιμάται στο ποσό των 100.000 ευρώ για έκαστη αιτούσα. Κατ' ακολουθία των παραπάνω πιθανολογείται ότι οι αιτούσες έχουν κατά του καθού απαίτηση σύμφωνα με τις διατάξεις των αδικοπραξιών (άρθρα 914, 919, 297, 298, ΑΚ άρθρο 79 του ν.5960/1933) η οποία πιθανολογήθηκε στο ποσό των $1.199.000 + 1.223.275,38 + 20.908 + 100.000 = 2.543.183,38$ ευρώ για την πρώτη αιτούσα και στο ποσό των $5.211.000 + 1.742.858,61 + 100.000 = 7.053.858,61$ ευρώ για τη

δεύτερη αιτούσα.

Ο καθού ισχυρίζεται ότι η υπό κρίση αίτηση συνιστά καταχρηστική άσκηση δικαιώματος (άρθρο 281 ΑΚ) διότι ασκήθηκε μετά την έγερση εκ μέρους του της από 30-5-2012 αγωγή του με την οποία αιτείται την καταβολή του ποσού των 212.785,83 ευρώ λόγω καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του χωρίς την καταβολή αποζημίωσης. Ο ισχυρισμός αυτός κρίνεται απορριπτέος διότι και αληθή υποτιθέμενα τα πραγματικά περιστατικά που τον απαρτίζουν δεν καθιστούν την άσκηση της υπο κρίση αίτησης καταχρηστική. Ισχυρίζεται δε περαιτέρω ότι οι αιτούσες ελέγχονταν όσον αφορά το νομότυπο της λειτουργίας τους από τον κύριο μέτοχο τους ήτοι την πολυεθνική εταιρεία _____ ο οποίος τελούσε εν γνώσει των ανωτέρω. Ισχυρίζεται ότι η διοίκηση και διαχείριση των αιτουσών επιβαλλόταν από την πολυεθνική εταιρεία ενώ υπήρχαν τακτικοί καθώς και περιοδικοί οικονομικοί έλεγχοι με ορκωτούς λογιστές που όριζε ο ξένος μέτοχος οι οποίοι μετά βεβαιότητας θα ανακάλυπταν τις οιοσδήποτε παράνομες συναλλαγές. Ο ισχυρισμός αυτός δεν πιθανολογείται βάσιμος. Αυτό διότι ως προεκτέθηκε οι ελεγκτές εξέταζαν τις συναλλαγές των αιτουσών και τις συμβάσεις που υπέγραφαν, έκαναν δειγματοληπτικό έλεγχο και επικεντρώνονταν στα τελικά αποτελέσματα των λογαριασμών και στα ισοζύγια των προμηθευτών τα οποία πάντοτε φαινότουσαν να είναι σωστά. Ως προαναφέρθηκε η κυκλοφορία των επιταγών και μη καταγραφή τους δεν δημιουργούσε κανένα τυπικό πρόβλημα καθόσον αφενός οι λογιστικές καρτέλες των προμηθευτών έδειχναν ότι εκείνοι πληρώνονταν κανονικά και αφετέρου τα λογιστικά βιβλία των αιτουσών δεν απεικόνιζαν καμία συναλλαγή με τις συνδεδεμένες εταιρείες (βλ. προσκομιζόμενες εκ μέρους των αιτουσών ένορκες βεβαιώσεις). Περαιτέρω ο καθού ισχυρίζεται ότι μετά την είσοδο του ξένου μετόχου στην πρώτη αιτούσα υπήρχε επιτακτική ανάγκη να αυξηθούν τα έσοδα της και να αναρριχηθεί στην

πρώτη δεκάδα των διαφημιστικών εταιρειών. Για το λόγο αυτό τιμολογούσε τις συνδεδεμένες εταιρείες για εργασίες που δεν της παρείχαν πραγματικά δημιουργώντας πλασματικά έσοδα γι'αυτήν και έσοδα για τον ξένο μέτοχο ο οποίος τελούσε εν γνώσει. Ισχυρίζεται δε περαιτέρω ότι οι εταιρείες χορηγούσαν στην πρώτη αιτούσα μεταχρονολογημένες επιταγές τις οποίες εκείνη έδινε στους προμηθευτές της, ενώ όταν πλησίαζε ο χρόνος πληρωμής των επιταγών η πρώτη αιτούσα κατέβαλε το αντίστοιχο ποσό στις συνδεδεμένες εταιρείες για να μπορούν να πληρώσουν τις μεταχρονολογημένες επιταγές χωρίς οι εταιρείες αυτές να έχουν οποιοδήποτε όφελος καθόσον ελάμβαναν από την πρώτη αιτούσα ακριβώς το ποσό που αυτή όφειλε στους προμηθευτές της. Ο ισχυρισμός αυτός δεν πιθανολογείται βάσιμος, καθόσον σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν η πρώτη αιτούσα χορηγούσε στις συνδεδεμένες εταιρείες επιταγές ημέρας ή ολίγων ημερών, ήτοι εκταμίευε ποσά για την εξόφληση των επιταγών, ως έκανε εν συνεχεία και πάλι για την εξόφληση των μεταχρονολογημένων επιταγών των εταιρειών καθόσον αυτές αδυνατούσαν να τις εξοφλήσουν με αποτέλεσμα να βαρύνονται με χρηματοδοτικό κόστος. Τα παραπάνω προκύπτουν λεπτομερώς από την έκθεση ελέγχου και τις ένορκες βεβαιώσεις που προσκομίζουν οι αιτούσες. Εξάλλου εάν η παραπάνω διαδικασία ήταν καθόλα νομότυπη και προς όφελος των αιτουσών εύλογα δημιουργείται η απορία ποιος ο λόγος ο καθού να δώσει εντολή οι ροές επιταγών προς την _____ και την _____ να τηρούνται εκτός λογιστικού συστήματος των αιτουσών, παραβιάζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις διατάξεις του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου ή να φαίνεται ότι οι επιταγές εξοφλούν προμηθευτές και όχι την εικονική παροχή υπηρεσιών των συν/νων εταιρειών ή κατά τη χρονική περίοδο 2002-2005 σε πλείστες περιπτώσεις οι ληφθείσες επιταγές να καταγράφονται στα βιβλία των εταιρειών ως αμέσου είσπραξης και να εγγράφονται σε λογαριασμό ταμείου αποσιωπώντας το γεγονός

ότι ήταν μεταχρονολογημένες. Εξάλλου ο καθού ισχυρίζεται ότι η ανάγκη αυτή υπήρχε ενόψει του 2004 ούτως ώστε η πρώτη αιτούσα να λάβει έργα δημόσιου και διεθνούς χαρακτήρα ως και έγινε σύμφωνα με όσα επικαλείται. Πλην όμως δεν παρέχει κάποια πειστική εξήγηση αφενός για τη συμμετοχή της δεύτερης αιτούσας στις χρηματοδοτήσεις των συν/νων εταιρειών με το ποσό των 5.211.000 ευρώ και αφετέρου για ποιο λόγο συνεχίστηκε η εν λόγω πρακτική ως περιγράφηκε και για μεταγενέστερο χρονικό διάστημα μάλιστα από το έτος 2006 και μετά άλλαξε και ο τρόπος καταγραφής των επιταγών. Όσον αφορά τον ισχυρισμό του ότι ο ξένος μέτοχος γνώριζε τις τριγωνικές αυτές συναλλαγές λεκτέα τα ακόλουθα. Από κανένα από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά μέσα δεν πιθανολογήθηκε ότι ο ξένος μέτοχος τελούσε εν γνώσει των παραπάνω παρανόμων πράξεων. Εξάλλου εάν πράγματι ήταν ενήμερος για τις συνομολογημένες εκ μέρους του καθού τριγωνικές συναλλαγές το πιθανότερο ήταν να υποδείξει κάποιες από τις δικές του πολυάριθμες εταιρείες προκειμένου να διενεργούνται αυτές. Ούτε εξάλλου κρίνεται πειστικός ο ισχυρισμός του ότι οι αιτούσες από την ως άνω πρακτική δεν ζημιωνόντουσαν αλλά διογκώνονταν καθώς μεγάλωνε η εμβέλεια τους, δεδομένου ότι η διόγκωση ήταν πλασματική και εξαιτίας της πρακτικής αυτής βρέθηκαν με ένα μεγάλο αριθμό ακάλυπτων επιταγών και προβλήματα ταμειακής ρευστότητας. Περαιτέρω πιθανολογείται ότι ο πρώτος των καθών τελών εν γνώσει των παραπάνω καθώς και ότι οι εκδοθείσες επιταγές δεν μπορούσαν να εξοφληθούν ενώ επιταγές των εταιρειών _____ και ..... στις οποίες ήταν Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος είχαν ήδη σφραγιστεί στις 31-5- 2011 (βλ. προσκομιζόμενες αγωγές αποζημιώσεων τραπεζών κατά του καθού για την αδικοπραξία έκδοσης ακάλυπτων επιταγών) προέβη σε καταδολιευτική μεταβίβαση περιουσιακού του στοιχείου .Στις 30-6-2011, με το υπ' αριθμόν _____ πωλητήριο συμβόλαιο της συμβολαιογράφου

Αθηνών _____ το οποίο μεταγράφηκε έκτοτε νόμιμα, πώλησε και μεταβίβασε στην δεύτερη καθής, αλλοδαπή εταιρία που εδρεύει στη ___της ___ Δημοκρατίας κατά πλήρη κυριότητα, την κάτωθι περιγραφόμενη οριζόντια ιδιοκτησία κείμενη σε οικόπεδο στη θέση « _____» η « _____» της Κτηματικής περιφέρειας της κοινότητας _____ Αττικής εντός του οικοδομικού τετραγώνου ___ επί της διασταυρώσεως των οδών ___ στην οποία φέρει τον αριθμό ___ και ___ η οποία χρησίμευε για κύρια κατοικία του έναντι τιμήματος 1.254.436 ευρώ . Το εν λόγω ακίνητο βαρυνόταν κατά το χρόνο μεταβίβασης με μία προσημείωση υποθήκης υπέρ της τράπεζας _____ για το ποσό των 800.000 ευρώ εις εξασφάλιση δανείου, το υπόλοιπο δε της οφειλής του πρώτου των καθόν προς την τράπεζα ανερχόταν κατά το χρόνο υπογραφής του συμβολαίου σε 565.030,55 ευρώ .Η δεύτερη εναγομένη συνεστήθη την 30-Μαΐου 2011 ήτοι τριάντα μόλις ημέρες προτού αγοράσει από τον καθού την προαναφερόμενη κατοικία με βάση τον Περί Εταιριών Νόμο Κεφάλαιο 113 του κράτους της _____, ως εταιρία περιορισμένης ευθύνης, με ιδρυτή και εταίρο του _____ _____ δικηγόρο, ο οποίος σύμφωνα με την κατάθεση του μάρτυρα των αιτουσών ειδικεύεται στη δημιουργία off shore εταιρειών ενώ έδρα της έχει το δικηγορικό γραφείο του ιδρυτή της. Το εταιρικό της κεφάλαιο ανέρχεται σε 1.050.000 μετοχές αξίας η κάθε μία 1 ευρώ ήτοι υπολείπεται κατά 240.000 ευρώ από το τίμημα της αγοραπωλησίας το οποίο ορίστηκε στο ποσό της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου ήτοι 1.254.436 ευρώ.

Με το πρακτικό του διοικητικού συμβουλίου της 16-6-2011 η δεύτερη καθής διόρισε νόμιμο εκπρόσωπο, αντίκλητο, ειδικό πληρεξούσιο αντιπρόσωπο στην Ελλάδα και νόμιμο εκπρόσωπο της στην Ελλάδα τον _____, ο οποίος ειδικά εξουσιοδοτήθηκε με το από 16-6-2011 πληρεξούσιο έγγραφο του διευθυντή της δεύτερης καθής _____. Από το ποσό του τιμήματος παρακρατήθηκαν 565.030,55 ευρώ προκειμένου να εξοφληθεί η τράπεζα ενώ για το λοιπό ποσό των 689.405,65

ευρώ η αγοράστρια υποσχέθηκε να το καταβάλει στον πωλητή σε μετρητά είτε εφάπαξ είτε τμηματικά σε δόσεις εντός 3 μηνών ήτοι μέχρι την 30-9-2011. Από το σχετικό υπ' αριθμόν _____ πωλητήριο συμβόλαιο του προκύπτει ότι την αγοράστρια _____ εταιρία, αντιπροσώπευσε κατά την κατάρτιση της αγοραπωλησίας _____ ως πληρεξούσιος σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν. Από τα προσαγόμενα αποδεικτικά μέσα πιθανολογείται ότι ο _____ διατηρεί από σειρά ετών στενή φιλική σχέση και επαγγελματική συνεργασία με τον πρώτο των καθόν. Ειδικότερα ο εν λόγω πληρεξούσιος από το Νοέμβριο του έτους 2010 είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας _____, η οποία είναι μία από τις συν/νες εταιρείες. Η εταιρεία αυτή συμμετείχε στην τριγωνική κυκλοφορία των επιταγών και για το λόγο αυτό οι αιτούσες έχουν ασκήσει σε βάρος της αγωγή. Περαιτέρω πιθανολογείται ότι η _____ ήταν ο κατά πλειοψηφία μέτοχος έτερης συν/νης εταιρείας συμφερόντων του πρώτου των καθόν και συνεναγόμενης της με την επωνυμία _____.

Κατ'ακολουθία των παραπάνω και λόγω της στενότητας φιλικής σχέσης, την οποία αποδέχθηκε εξεταζόμενος ανωμοτί ο καθού, ο αντιπρόσωπος της β' των καθόν ο οποίος δραστηριοποιείται στην ίδια αγορά και στον ίδιο επαγγελματικό χώρο, με τον πρώτο των καθόν, πιθανολογείται ότι είχε άμεση πληροφόρηση για την τριγωνική κυκλοφορία των επιταγών, για την οικονομική αδυναμία του πρώτου των καθόν να καλύψει τις επιταγές της _____ που έληγαν, τις οποίες χρηματοδότησαν οι αιτούσες χωρίς να λάβουν τίποτε σε αντάλλαγμα για την έλλειψη κεφαλαίων της _____ αλλά και της _____ και την πληθώρα των επιταγών τους που κυκλοφορούσαν ακάλυπτες. Περαιτέρω πιθανολογείται ότι ο πρώτος των καθόν - ο οποίος παρά την πώληση της κατοικίας του κατοικεί εντός της καταβάλλοντας ως μίσθωμα το ποσό των 5.500 ευρώ μηνιαίως - γνώριζε ότι με την πώληση και τη μεταβίβαση της παραπάνω ιδιοκτησίας στην δεύτερη καθής η

απολειπόμενη περιουσία του δεν επαρκούσε για την ικανοποίηση των αξιώσεων των αιτουσών. Ειδικότερα πιθανολογείται ότι δυνάμει του με αριθμ..... συμβολαίου της ίδιας ως άνω συμβολαιογράφου μεταβίβασε την πρώην σύζυγο του και συνιδιοκτήτρια _____ ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου αγροτεμαχίου κείμενου στο _____Αττικής ενώ δυνάμει του με αριθμ. ____ συμβολαίου της ίδιας ως άνω συμβολαιογράφου πώλησε ένα αγροτεμάχιο στην _____. Πιθανολογήθηκε επίσης ότι ο στενός επι σειρά ετών φίλος του πρώτου των καθών και νόμιμος εκπρόσωπος της β' των καθών στην Αθήνα, ο οποίος έλαβε μέρος στην κατάρτιση της πώλησης και μεταβίβασης της οριζόντιας ιδιοκτησίας από τον πρώτο καθών στη δεύτερη ως πληρεξούσιος και εκούσιος αντιπρόσωπος της δεύτερης γνώριζε πολύ καλά και την ύπαρξη των απαιτήσεων των αιτουσών έναντι του πρώτου των καθών και την περιουσιακή του κατάσταση, το ότι δηλαδή το παραπάνω ακίνητο ήταν το κυριότερο περιουσιακό του στοιχείο και ότι η εναπομείνασα περιουσία του δεν επαρκούσε για την ικανοποίηση των αιτουσών καθώς και τον βλαπτικό για τις αιτούσες χαρακτήρα της εκποιήσεως, το ότι δηλαδή με αυτήν ματαιώνεται η ικανοποίησή τους, αφού, σύμφωνα συμμετείχε ενεργά στη διοίκηση των συν/νων εταιρειών δραστηριοποιούταν στον ίδιο επαγγελματικό χώρο και είχε στενές φιλικές σχέσεις με τον πωλητή. Αφού λοιπόν η δεύτερη καθής για να αγοράσει το παραπάνω ακίνητο από τον πρώτο καθού χρησιμοποίησε εκούσιο αντιπρόσωπο ο οποίος γνώριζε τον καταδολιευτικό χαρακτήρα της αγοραπωλησίας, η γνώση αυτή του τελευταίου βαραίνει την ίδια, ακριβώς επειδή, σύμφωνα και με την σκέψη στην αρχή της παρούσας, η συνδρομή του στοιχείου του δόλου οσάκις η δικαιοπραξία καταρτίζεται με αντιπρόσωπο κρίνεται από το πρόσωπο του αντιπροσώπου, ο οποίος συμπράττει στην κατάρτιση της με τη δική του βούληση, και όχι του αντιπροσωπευομένου. Συντρέχουν επομένως όλες οι κατά τα άρθρα 939 επ. του ΑΚ προϋποθέσεις του δικαιώματος της αιτουσών να

ζητήσουν τη διάρρηξη της επίδικης αγοραπωλησίας και ως εκ τούτου πιθανολογείται η ευδοκίμηση της ασκηθείσας προς τούτο ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αγωγής. Η β' των καθόν προς απόκρουση της αίτησης ισχυρίζεται ότι κατά το χρόνο της μεταβίβασης ουδέ μία απαίτηση των αιτουσών υπήρχε σε βάρος του πρώτου των καθόν, ως προκύπτει και από το γεγονός η υπο κρίση αίτηση ασφαλιστικών επιδόθηκε σε αυτήν στις 4-12-2012 και η αγωγή διάρρηξης στις 12-12-2012 ήτοι μεταγενέστερα της μεταβίβασης. Ο εν λόγω ισχυρισμός πιθανολογείται αβάσιμος καθόσον ως προεκτέθηκε ήδη σε προγενέστερο χρόνο από την μεταβίβαση είχαν αρχίσει να σφραγίζονται επιταγές του πρώτου των καθόν, ο οποίος τελούσε σε αδυναμία να καλύψει τις οφειλές των αιτουσών αλλά και των συν/νων εταιρειών. Εξάλλου η απαίτηση του δανειστή όσον αφορά την παυλιανή αγωγή δεν απαιτείται να έχει βεβαιωθεί δικαστικώς ούτε να έχει εξοπλιστεί με εκτελεστό τίτλο (ΕφΑΘ 9585/1998 ΕλλΔνη 4 (1999) 649) ούτε ο δανειστής να έχει προβεί σε δικαστική καταδίωξη του οφειλέτη και αυτή να έχει προβεί ατελέσφορη (ΕφΠειρ 433/1994 ΕλλΔνη 36 (1995) 686, ΕφΠειρ 1453/1995 ΕλλΔνη 38 (1997) 681), παρά μόνον τα δημιουργικά περιστατικά της απαιτήσεως να έχουν συντελεστεί κατά τον χρόνο της σχετικής απαλλοτριώσεως (ΑΠ 121/1998 ΕλλΔνη 39 (1998) 574) και αυτή να έχει καταστεί απαιτητή και ληξιπρόθεσμη κατά την πρώτη συζήτηση της αγωγής στο δικαστήριο, που είναι ο κρίσιμος χρόνος για τον προσδιορισμό της βλάβης του δανειστή (ΟΛΑΠ 709/1994 ΝοΒ 23.300). Εν προκειμένω τα δημιουργικά περιστατικά της απαιτήσεως των αιτουσών συντελέστηκαν κατά το χρονικό διάστημα 2006-2011 οπότε κατά το χρόνο της μεταβίβασης ο πρώτος των καθόν είχε την ιδιότητα του οφειλέτη έναντι των αιτουσών. Ενόψει του καταδολιευτικού σκοπού της μεταβίβασης σε συνδυασμό με την πρόθεση του ιδιοκτήτη της καθής να μεταβιβάσει το ακίνητο στα τέκνα του ως κατέθεσε ο μάρτυρας της

πιθανολογείται η και η συνδρομή επικείμενου κινδύνου. Πρέπει επομένως η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη, να διαταχθεί η δικαστική μεσεγγύηση του, αναφερομένου στο διατακτικό ακινήτου και να διορισθεί μεσεγγυούχος ο πρώτος των καθόν των καθ' ων, που ήδη το κατέχει. Τέλος, οι καθόν πρέπει να καταδικαστούν στη δικαστική δαπάνη των αιτουσών, κατ' άρθρο 176 ΚΠολΔ, όπως ειδικότερα καθορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

ΘΕΩΡΕΙ καταργημένη τη δίκη ως προς την τρίτη των καθ' ων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση ως προς τους λοιπούς των καθόν.

ΘΕΤΕΙ υπό δικαστική μεσεγγύηση, μέχρις εκδόσεως τελεσιδίκου αποφάσεως επί της υπ' αριθμ. καταθέσεως _____ αγωγής διαρρήξεως που άσκησαν οι αιτούσες εις βάρος των καθ' ων μία μονοκατοικία διώροφη με υπόγειο στέγη και πισίνα κείμενη επί οικοπέδου στη θέση _____ η _____ της κτηματικής περιφέρειας της Κοινότητας _____ Αττικής και ήδη της Δημοτικής κοινότητας _____ του Δήμου .....της Περιφερειακής Ενότητας _____ Αττικής της Περιφέρειας Αττικής εντός του οικοδομικού τετραγώνου __ και επί της διασταυρώσεως των οδών ..... στην οποία φέρει τον αριθμό __ και __ έκτασης του οικοπέδου 1.966,56 όπως αυτό εμφανίζεται με τα κεφαλαία γράμματα Α-Β-Γ- Δ-Ε-Ζ-Α στο από Ιούλιο 2000 τοπογραφικό διάγραμμα του αρχιτέκτονα μηχανικού _____ και συνορεύει Βόρεια επί πλευράς Ζ-Α μήκους 64,38 μ με ιδιοκτησία αγνώστου , Νοτίως επί τεθλασμένης πλευράς Γ-Δ-Ε μήκους 64,95μ με την οδό _____, Ανατολικώς επί τεθλασμένης πλευρά Α-Β-Γ μήκους 36,95 μ με την οδό _____ και Δυτικώς επί

ευθείας πλευράς E-Z 22,86 με ιδιοκτησία αγνώστου. Επί του οικοπέδου έχει ανεγερθεί οικοδομή με υπόγειο στέγη και πισίνα . Η μονοκατοικία αποτελείται από υπόγειο το οποίο εμφανίζεται σε κάτοψη στο από Ιουλίου 2000 σχέδιο κάτοψης υπογείου των αρχιτεκτόνων μηχανικών ___ και ___ και περιλαμβάνει τη ράμπα εισόδου εξόδου αυτοκινήτων, την είσοδο γκαράζ και τη δομημένη επιφάνεια αυτού 268,53 τμ και ειδικότερα μία θέση στάθμευσης αυτοκινήτου επιφάνειας 18,70 μ, τη θέση στάθμευσης 2 επιφάνειας 18,70μ , τη δεξαμενή καυσίμων, το Λεβητοστάσιο, το φρέαρ ανελκυστήρα, την Αποθήκη, πλυντήριο, την κλίμακα ανόδου στο ισόγειο αποθήκη όπου η εσωτερική κυκλική κλίμακα η συνδέουσα όλους τους ορόφους της μονοκατοικίας και δύο αποθήκες επιφάνειας όλων αυτών 158,78 τμ, τους χώρους κύριας χρήσης ήτοι είσοδο, χώρο καθιστικού ύπνου και χώρου μαγειρείου επιφάνειας 72,35 τμ καθώς και την εξωτερική κλίμακα εισόδου στο υπόγειο επι του ακάλυπτου χώρου προς την οδό ..... επιφάνειας 27,19 τμ και συνορεύει Βόρεια με ράμπα εισόδου αυτοκινήτων και πέραν αυτού με γειτονική ξένη ιδιοκτησία, Νότια με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου προς την οδό _____ όπου και η εξωτερική κλίμακα, Ανατολικά με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου πρασιά προς την οδό _____ και δυτικά με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου. ΙΣΟΓΕΙΟ το οποίο εμφανίζεται στο σχέδιο κάτοψης των ιδίων ως άνω αρχιτεκτόνων και περιλαμβάνει την κύρια είσοδο , σαλόνι, τραπεζαρία-καθιστικό, τραπεζαρία, κουζίνα, υπνοδωμάτιο, λουτρό, γραφείο,WC το φρέαρ ανελκυστήρα, εξώστες προς την οδό _____ και βεράντα προς τον ακάλυπτο χώρο του οικοπέδου και την εξωτερική κλίμακα ανόδου στον όροφο επιφάνειας 268,50 τμ και συνορεύει βόρεια με ράμπα αυτοκινήτων και πέρα αυτής με γειτονική ιδιοκτησία, Νότια με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου προς την οδό _____, Ανατολικά με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου πρασιά προς την οδό _____ και δυτικά με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου. Α΄ΟΡΟΦΟΣ ο οποίος εμφανίζεται στο σχέδιο κάτοψης των ιδίων

ως άνω αρχιτεκτόνων, ο οποίος περιλαμβάνει το καθιστικό, τέσσερα υπνοδωμάτια, τρία λουτρά , δύο βεστιάρια, το φρέαρ ανελκυστήρα, εξώστες προς την οδό _____ και προς τον ακάλυπτο χώρο του οικοπέδου και την απόληξη της εξωτερική κλίμακας καθόδου στο ισόγειο επιφάνειας 231,88 τμ και συνορεύει Βόρεια με το χώρο άνωθεν της ράμπας αυτοκινήτου και με χώρο τaráτσα του ισογείου και πέραν αυτών με γειτονική ιδιοκτησία, Νότια με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου προς την οδό _____ , Ανατολικά με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου πρασιά προς την οδό _____ και Δυτικά με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου . Η πισίνα η οποία έχει επιφάνεια 79 τμ .Το ως άνω ακίνητο απέκτησε ο καθού από αγορά δυνάμει του με αριθμ. _____ συμβολαίου το οποίο μεταγράφηκε νόμιμα.

ΔΙΟΡΙΖΕΙ μεσεγγυούχο του ανωτέρω τον 2ο των καθ' ων κ α ι

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους καθών η παρούσα στη δικαστική δαπάνη των αιτουσών την οποία καθορίζει στο ποσό των τριακοσίων ευρώ (300,00 €).-

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στο ακροατήριό του και σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση _____ ,

απάντων των διαδίκων, και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους .

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Για τη δημοσίευση

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ